

הקיבוץ המאוחד יומן המשק גבעת-חיים

מיומנה של המזכירות

לקראת חג המשק.

נחקימו מספר בירורים. בהיות המזכירות צמודה להחלטת האספה על עריכת חג מחורף חיסכון כספי ככל האפשר הכרחי היה, ביחד עם זאת, לקחת בחשבון שחג חצי היובל מן הדין שיהיה גם שונה בחכנו וגם במספר המוזמנים מבחוץ ביחס לחג בשנה רגילה. בהתאם לכך סוכם א. להקציב כ-800 לי להכנת רקוד של הצבור ע"י מדריכה מבחוץ. ב. להשקיע כ-5.000 ל"לשקום המחנה, דהינו: סילוק הריסות, תקונים בחדר האוכל, במטבח, בבית, סיווד הבתים המר-כזיים וכד'.

קיסור.

מחמת קימוצים בחשמל היו נוהגים להפסיק מוקדם את העבודה על יד דוד הקיסור, ובשל כך, לא היו מים חמים לא למקלחת הציבורית ולא למטבח לשטיפת הכלים שלאחר ארוחת הערב. הוחלט להאריך את/הסקת דוד הקיסור עד שעה 7.30 בערב.

נופש והבראה.

ועדת הבריאות הביאה בפני המזכיר-רות את שאלת נופש והבראה לחברים בקיץ הבא, בהתאם למחזור החלת שנת כפי שהיה מקובל במשק. הודגש ההכרח בהבטחת הנופש השנה בגלל המחלות שפקדו במשך החורף את ישובנו ולנוכח העובדה, שבקיץ העבר, לוגל המצב הכספי הקשה, לא קיים מחזור הנופש השנתי. המחזור, שבו צויכים להשתתף כ-100 נפש צריך לעלות כ-10 אלפים ל"י בקירוב. הדיון בבעיה זו יסו-כס בימים הקרובים לאחר שהענין יבורר בירור נוסף בועדה הכספית.

קרח להורים.

הוחלט שהקרח יסופק להורים ע"י המטבח, בניגוד לנוהג הקודם שההורים קנו את הקרח על חשבונם.

הכשרת מטפלות.

אושרה יציאתן של פדוח לקורס מטפלות לגנים למשך 6 שבועות, וזרות מ-לקורס למטפלות בבית הספר למשך 10 ימים.

קפיצים למטות.

המזכירות אשרה שהתקנת קפיצים למטות לחברים חלל בחקציב ועדת

השפורים. החורף יקבע על ידה לפי שקולה.

בניה.

המזכירות דנה על החשת הבניה במשק שההלואות המלאות לבניה זו כבר הובטחו. בימים אלה נגשים לבנות 4 בתים לעולים, 2 כיתות כוללות. האחת גם היא על חשבון ההלואה לשיכון עו-ליים והשניה על חשבון הלואה מיוחדת שהוקצבה ע"י האוצר לאחר שפוקה הקרן של "בניה בחיסכון", שבה השתתפו גם אנחנו. בהודמנות בניה זו, החליטה המזכירות לבנות שירותים ע"י מספר חדריים. בשכונת הפרדס. בשביל השירותים לא מובטחת כל הלואה והמזכירות תנהל מ'ומ עם מפעל הבניה על אשואי, ולו גם לזמן קצר.

דיון על "גח".

בדיון מקיף עם חברינו בהנהלת "גח" אושרה התכנית על ההשקעות ב"גח" הנשענת ב-80% על הלואות לפיתוח החרושת הנחנות ל"גח". כך נדונה וסוכמה בחיוב שאלת הכשרת חברים צעירים מבין הבנים ע"י עבודה ולימוד ממושך לקראת עבודה מקצועית קבועה ב"גח".

החבתניה.

נחקים בירור עם חבר העובדים בחבתניה על עתיד המפעל הזה ועל סידורי העבודה בו. סוכם להכניס רציונאליזציה במפעל זה ע"י הידוש מערכת המרוגות והכנסת מכונות חדשות.

סמינר הקליטה.

החבר משה יוסף חי יצא למשך 4 שבועות לסמינר הקליטה באפעל.

קליטת עליה.

מ 26 במרץ ש.ז. ועד עתה הגיעו אלינו 4 משפחות מצרים ו-3 מפולניה עם החלויים בהם. נוסף אליהם 3 אחיות ואח בגיל עבודה מצרים ואחד בגיל העבודה מפולניה. בסך הכל 40 נפש. המזכירות, ועדת הקליטה ומוסדות ביה"ס עושים את המאמצים ההכרחיים כדי להבטיח בזמן הקרוב את הסדורים הראשוניים ההכרחיים, בעזרת ההלואה הניתנת על ידי הסוכנות.

MISSING

VOLUME; No. 571

JAHRGANG; 1957

ISSUE(S);

PAGE(S);

ב ע ב ו ד ה

במטעים - העבודה בעיצומה. חסרים חבר-ים לעבודות הקשות יותר, כמו עשבים וכו'.

בפרדס - אחרי גמר הקטיף רוב העבודה בספול ובעישוב. זמירה י. נכנסה לעבודה בענף זה.

בפלחה - מהנגב הובאה כל השעורה הניתה כמו בכל שנה, כך גם השנה היתה עבודה זו קטורה עם גיוסיים זמניים של חברים מענפים שונים. בסיפוק צריך לציין את עזרת הבנים הגדולים במבצע זה. עתה קוצרים את החיטה בנגב ומהסביבה הקרובה.

בגת - נגמרה עונת האפונה שהיתה השנה מלווה בהפרעות לא מעטות לרגל החמסי-נים שקלקלו חלקים משטחי האפונה. כעת שוחררו מעבודת "גת" רוב העובדים הזמניים ולא נוכל להחזירם עד התחלת עונת שמורי המלפפונים. אנו נחקלים בקושי מסויים בשבוע העובדים הזמניים לעבודות שונות במשק כי לא כולט מסוגלים לצאת לעבודות שדה - ביניהם רוב העולים שסודרו ב"גת".

רוב העולים הסתדרו יפה בעבודה המבוגרים במפעלים - הצעירים בענפי השדה. עולה אחד נכנס לעבודת המכבסה והקיסור. מעטים בלבד עובדים בשרותים. בעוד מספר ימים יסודרו כל הילדים בבתי הילדים השונים וגם האמאות, שעד עתה היו קטורות בספול ישיב לילדיהן, תעמודנה לרשות סדור העבודה. י. ק.

ימי החג הרבים שחלו השנה בימי חול, הטילו מעמסה כבדה על סדור העבודה היום-יומי. בכל הענפים עתה "עונה בוערת" ולכן נוצלו ימי חג לא מעטים לעבודה במשק.

כל ההבטחות שנחנו ע"י מוסדות הנוער העובד ומחנות העולים לספק עובדים רבים בחופש פסח, התברר. בסך הכל נרשמו 24 ימי עבודה על ידי הנערים שבאו מהחוץ. רק מסמינר הגננות עבדו שתי חברות באופן וצוף במשך 3 שבועות. הנוער העובד הבטיח לרכז אצלנו קבוצת נערים בגיל 17 במסגרת של קבוצת הכשרה חקלאית. עד עתה באו 3 בנים שעובדים בענפים שונים במשק - אבל עדיין אינם יכולים להרות גרעין לקבוצה. בימים הקרובים יחברו הסכויים לקבלת נערים נוספים, ואם נוכל לגבש קבוצה מתאימה יכול זה להיות לעזרה רבה למשק.

בהתאם להחלטת האספה עבדו הבנים של כחה יי ויא' במשך שבועיים לאחר חולש פסח. לפי החלטה היתה צריכה קבוצה של 20 בנים לעבוד ב"גת", אבל לרגל הלחץ בענפי השדה סדרנו את רובם לעבודות המשק וחלק קטן בלבד עבד בגת.

בגן הירק - גמרו סוף סוף לפני שבועיים את אסיף הגזר, עבודה שנמשכה ימים רבים בגלל המחסור בידיים עובדות. עתה עובדים בהשקאה ובעשבים ושוב אנו מפגרים בעבודה. התחלנו בזריעת בוטנים ומכינס עכשיו את האינצטלציה לשטח זה.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ה מ ד ו ר ל ב ק ו ר ת

" אתה יוצא מחר ב 5 לנגב "

יושב אתה סמוך לשעת ההשכבה בגן הילדים ומעסיק את בנך במשחק שקט ורוגע לפני השינה. ולפחע מופיע מרכז העבודה: "אתה יוצא מחר בשעה חמש לנגב!" איך לך ברירה אלא להסכים, לטחוק ולרתוח. וכי מה? להתחיל בויכוח שעלול להיות סוער בגן ילדים? מחקשה אני להאמין שהדבר נעשה בכוונה תחילה: באים אליך במקום בו אינך רוצה ואינך יכול להתוכח, פורצים בלי התחשבות ברגעים אינטימיים של חיי משפחה, בטעת השכבת הילד, על מנת להודיע לך שהנך מחר בבקר בשעה 5 יוצא לנגב ל 10 ימים. אם כך, מה הוא הזמן הנותר לך להכנות, לסדור ענייניך הפרטיים אשר עדיין תלויים, לאריזת בגדי העבודה שאינם ברשותך, לפגישה עם אנשי הענף לשם אפורמציה כשהמדובר הוא בערב בו מוצג סרט במשק ואין אפשרות להפגש עם אנשים?

נוסף לכך אין החברים האחראים מוסרים לך שום פרט על הציוד הדרוש לך ואת התוצאות מרגיש אתה חיש מהר כשבלילה הראשון מזממים יתושים רבים באוזניך ודואגים לכך שתצא למחות לעבודה בעיניים נפוחות. הידעה שעליך לדאג לסדור כילה? "אתה יוצא מחר לנגב" במליט לקוניות אלה מסדרים עניינים ודבר זה תמוה מאוד בעיניי. אך אין זה סוף ההפתעות. כשהודיעו לך על יציאתך, סבור הייתה שהמדובר הוא בקבוצה של אנשים המונה מספר חברים שנוכחותם שם הכרחית וגיוסם היוני, אך מחברו לך, תוך חפזים אחרי האוטו, כי אתה האחד והיחיד ה"יורד נגבה ואתה הוא... עורך יומן המשק! את זאת ידעו בעלי התפקידים אשר עליהם מוטלת האחריות לסדור העבודה בנגב אך אין הם מחשיבים את הדבר. יציאת העורך ל 10 ימים פרוש הדבר: אי הופעת היומן במשך 3 שבועות, בהתחשב עם התאריכים בהם ארע המקרה.

(המשך מד
יד
הארוכות
בקביעות,
לעצם הענ
בהם הוא
בנגב וכן
רשימות ה

כב
24 בניט.
בחקופה ב
חברתי הע
מרצם והת
לטר
בהתחשב ע
הצעירים
את הפעיל
חניך מוס
שטח
כוח עבוד
לעיל. חוס
גורם הגי
בגיל זה,
את העוזר
בנות 12
חברה ישר
מאתנו, בפר
באש
דיט בשתי
דבר אשר
על
החברה, אך
אוירה ח
כולו ובמ
בקליטת ח

של החבר.
בושימה ה
ה

--- הגיעה
-- פנינו

(המשך מדף 2)

ידועים לכל הקשיים הכרוכים בהוצאת היומן במשקנו, זכורות היטב ההפסקות הארוכות בהופעתו וידוע, כמו כן, רצון החברים לראות את הדפים האלה מופיעים בקביעות, אך עליהם גט לדעת על מי רובצת אחריות אי-הופעת היומן מאז פסק. לעצם העניין: על מנת למנוע מקרים דומים, מוסלת על סדור העבודה, על אף הקשיים בהם הוא נחון, החובה לפוסט בעוד מועד רשימת החברים החייבים גיוס לעבודה בנגב וכן את התאריכים המטוענים ליציאתם זו. דבר זה יבול להעשות כשם שנעשות רשימות תורנות השמירה או השורות בימי חג ושבת. אין להמשיך בטיסה הקיימת.

בנימין א.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

הכרת הנוער "של הבה"

כבר 14 חודשים נמצאת חברת הנוער "של הבה" במשקנו. הרכבה הנוכחית: 14 בנות, 24 בנים. למספר המקסימאלי 44 לא הגענו אך עוד היד נטויה לקליטה נוספת. דוקא בתקופה בה אנו מתכווננים לחוג את סיום שנתם הראשונה במשק, אפשר לציין מספר חברות העוברות על הקבוצה. בטויו החיצוני: עזיבות אחדות ורצון עזיבה אצל רבים. מרצם והתענינותם של הילדים מופנים החוצה ולא לבנין החברה.

לסראת השנה השניה עלינו לפעול לשנוי פני הדברים. מדריך שני יכנס לפעולה. בהתחשב עם גילם של חברי העובדים, גם לאחר כניסתו של דוד אחר, יש למצא בחוג הצעירים את החבר המתאים לרכוז הפעילות התנועתית. בחודשי הקיץ עלינו להגביר את הפעילות בכל השטחים ולפעול על מנת להוודיר לילד, שהוא שייך לקולקטיב ואינו חניך מוסד שזכאי לדרוש הרבה ולתת מעט. בידינו הדבר.

שטח העבודה הן הוא גורם לאי-שביעות רצון, הן בחוג החברה והן בחוג המשק. כוח עבודתם של הילדים, בגיל זה, מושפע כמובן מן ההישגים בשטח הראשון-המוזכר לעיל. חוסר הצלחה בגיבוש חברותי מתבטא גם בזה, אך ראשית, לא החשבנו כראוי את גורם הגיל ומתברר יותר ויותר שאין אפשרויותנו בנתינת עבודה מתאימה לילדים בגיל זה, גדולות. אין גם להחעלם מחוסר רצון ועייפות מרכזי הענפים בראותם את העוזרים המתחלפים ללא הרף. כמעט ולא נקלטו נערים במקומות קבועים. אין בנות, בנות 12 יכולות גורם בעבודה אך: אשר להכשירם לכך. ידענו מרגש מה סיבה של חברה ישראלית בגיל 12-13 ובמקום הויכוחים על סכויי הקליטה יש הכרה שכל אחד מאתנו, בפרט במקום עבודתו, יתחשב בקיום החברה ויפעל למען השתרשוחה.

באשמה עלית הנוער הדורכבה החברה מילדים שומתם מכחה ד' ועד לכחה ח' הלומ-דיט בשתי כחות בלבד. פתרון לבעיה זו ימצא חלקיה כשיכנס מדריך נוסף ומלא דבר אשר יחרוט ליציבות מסויימת.

על אף כל מה שנמסר לעיל, אין לעבור בשתיקה על ההישגים ועל ההתקדמות בחנוך החברה, אך לטכום שנה אנו חייבים להודות בכשלוך בדבר הקובע ביותר - יצירת אווירה חמה וביתית, קירוב לבבות, ורצון הדדי לשיחוף. על חבר המדריכים, על המשק כולו ובמיוחד על חטיבת הבנים, לשאח בעול הקליטה ולפעול למען השגת המטרות שהוצבו בקליטת חברת הנוער. בעיה זו אינה חלויה כלל בילדים.

הרברט.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ועדות החברות מוסרת:

אנו מתכווננים השנה לשלוח חברים להבראה בנתניה או בחיפה, לפי בחירתו של החבר. על מנת לאפשר את הזמנת המקומות בעוד מועד, מתבקשים החברים לעיין ברשימה החלויה על לוח המודעות ולסמן בה, בהקדם, את מקום בחירתם. השנה, יצאו להבראה חברים שהיו בנופש בשנת 1953 או לפני כן.

ידיעות שונות

--- הגיעה אלינו משפחת לדרך - עזריאל, חוה ובנם ראובן בן ה 15.

--- פנינה עמיליה ובנה עזבו את המשק.

לפני
לרגל מאור
בזה את ה
"חבריא"
רק בראשית
השתדלתי ל
ועורכתי

מושקעים ב
או אחרת, ו
בידיים אשר
הערותיו. א
לעיתים רש
דעותיהם)

במשך שנות
כולל בחוכ
הטובה ביו
וניס. גם צ
או רצינית
נכשל "עלו
החטיבה, יש

הונגריה ו
וכאן אפרש

ור כה רחמ
נמצאים ג
אוחם, משמ
ההישג המ
לא שמעו

מהק
רו אותי
העניין. אנ
עוליס לק

פלא שליח
יות, שלא
מפליג כב

עם 75 גליונות. על "עלומים"

לפני כחודש הופיע הגליון ה 75 של "עלומים" בטאון חברת הילדים שלנו. לרגל מאורע זה אנו מברכים את המערכת של עלומים ואת חברת הילדים כולה, ומבאים בזה את הרשימה המוקדמת לגליון ה 75 מתוך העלון עצמו:

"חבריא! ואו, מלאו לי כעת 75. אדם המגיע לגיל זה כל חייו מאחוריו, אך אני רק בראשית צעדי. סך הכל שלוש שנים עברו מאז אחילוחי להופיע בקביעות. מדי גליון השתדלתי להיות "לבוש" בכל חזיותיכם, הרגשותיכם, ובעיותיכם, וזאת בעזרת עורכי ועורכותי הרבים מספור.

קשים הימים עד אשר רואה אני אור ומגיע לידים. לו ידעתם כמה עמל וכסף מושקעים בי לא הייתם (חלק מכם) מרפרפים בין עמודי כה בזלזול, קוראים רשימה זו או אחרת, ועם הופכיכם את העמוד האחרון מפתירים "אה עלון מ...". שמח אני להמצא בידים אשר מדפדפות בעדינות בין דפי והקורא נהנה, מבקר כל רשימה ורשימה ומעיר הערותיו. אינני סבור שהגעתי לכליל השלמות, התואר והיופי. נכון הדבר שנושא אני לעיתים רשימה חפלה (לפי דעתכם) בין דפי. אך חבריא צריך אני לבטא את כלכט ולהביע דעותיהם (לעיתים מנוגדות) של רבים ככל האפשר... חגי חבריא הגכט והשגכט! מ.עלומים."

ומה בני "יודיו" על "עלומים" ?

"...נדמה לי כ "עלומים" הנו עתון בעל ותק של ממש, ונסיון רב הצטבר לעורכיו, במשך שנות קיומו. המדורים מסודרים ומאורגנים היטב. העתון מופיע בקביעות והוא כולל בחוכו כמעט את כל הצדדים בחייכם, אם כי לא אמור שהדברים מוגשים בצורה הטובה ביותר. החומר הקל והכבד מאורגן בעלון בצורה מאוזנת למדי והנושאים מגוונים. גם צוות הכתיבה משחנה מדי פעם ונכתבת בצורות אלו : ראיון, רשימה היחולית, או רצינית, דיון וחשבון, זוטות. היא אינה משעממת וזה חשוב. מבחינת צורתו הגרפית נכשל "עלומים" ... למרות ש"עלומים" הוא אחד העתונים המתקדמים ביותר שבעלוני החטיבה, ישנה אפשרות להכניס שפורים....."

XX

ש ל י ח י נ ו כ ו ת ב י ט

..... במסירה הקודמת שלחתי למערכת היומן, נגעתי במקצת בבעית הצלח פליטי הונגריה ולא ארחיב גם הפעם את הכתיבה בנושא זה. כשאבוא הביחה אמסור בפרוטרוט, וכאן אפשר רק את הסיבה בגללה הצטרפתי להשאר עוד כמה שבועות.

נאמר לנו, לשליחים, שלא יכולים לקחת על עצמנו את האחריות להפקיר צב-ור כה רחב של יהודים שעוד חוהים על דרכם ועוד עלולים להגיע אלינו. בכל זאת נמצאים גם כעת כ 4.000 יהודים וביניהם, רבים שלהט גם משיכה לארץ. אם נעזוב אותם, משמעות הדבר שלא יהיה לגביהם אחד שישא את דבר ישראל. כאן לא כל כך קובע ההישג המספרי אלא במקרה זה נוחנים את החריש הואשון בלבבות יהודים אלה, אשר לא שמעו ולא ידעו על הארץ מאומה. דבר זה עתיד לתת פרי בזמן הרחוק.

..... מחקשה אני גם בחנאי השפה שאני נאלץ לדבר אותה חכופות; לכן קויתי שיעבי-רו אותי לבודאפשט. לבסוף, נדמה לי שהצטרך לחזור מבלי שנתתי את כל יכולתי למען הענין. אני לא מתאונן כי גם כאן עשיתי כמיטב יכולתי, אם כי התקוות שאצליח להביא עולים לקבוץ, לצערי הרב, נחבדו ובבית אעמוד על הסיבות שגרמו לכך.

הפעולה היחה צריכה להיות מאד כללית וממש נהפכתי להיות שליח הארץ בלבד ולא שליח החנועה. הזרות לגבי הקבוץ לא אפשרה לי לחדור אליהם עם מטרותי הסופ-יות, שלא רק לארץ אלא גם לקבוץ יבואו. זה כנראה מתאפשר יותר באניות כשהעולה מפליג כבו לארץ.....

בברכה, שלכם, אריה פ.

XX

למדים ושלמה

ברכת מ ז ל ט ו ב

להולדת בנט מאיר!

עם ש
למסור דיו
החלטתי לס
בהיותי אח
אי א
מהפודיום
בעה נגינה
עדה למנצח
דוקא גבוה
פי כמה.
פץ, ולא אה
המושבות ב
המידה ונפ
קרה הדבר
חוסר מקור
בו במח הל
השעינו עכ
של המנצח
מזה ישבו
הקהל. הפס
לבמה והת
הצחופפו
קונצרט י
מובן מאל
מצפים כל
כך
בשעת התח
לכל עבר;
לבקר יד
את חברי
נטר ותזמ
באולם הג
למעשה הי
ורשרושים
כלי מוסי
היה לפרו
כמעט מחע
מאד; גיי
למשק קבו
את הכנף
הקונצרט.
מאותו מט
את הקונצ
ומה
בגליל הע
"אגד" ממ
מטרים ספ
מן הכביש
ולפתע, שק
רגלי לחפ
עד למועד
ללא תנוע
סור ענקי
בגשם השו
משי ושמל
האנשים.
וביניהם
צריכים ל
כניסתנו
מישהו לע
הכל! וכ

מצרותי כמרכז התזמורת המאוחדת;

פיליטון

עם שובי הבייתה אחרי שנתיים וחצי של פעולה בועדת התרבות המרכזית, איין בדעתי למסור ד'וח ביומן למרות "התלבשות" העורך עלי, בכוונה לסחוט ממני מאמר. על כן, החלטתי לספר על המאורעות שארעו כמרכז התזמורת המאוחדת - אחד התפקידים שמלאתי בהיותי אחראי למדור למוסיקה בקבוץ המאוחד.

אי אפשר כלל לתאר מה נדרש ממרכז התזמורת בשעת פגישה, וביחוד בשעת קונצרט מהפודיום למנצח ועד למהדקי כביסה - הנחוצים להדק את התווים כשהרוח מפר יעה בעת נגינה - הכל, הכל שייך לתחום דאגותיו. ואם כבר הזכרתי אותה במה קטנה המיועדת למנצח, הרי כל מנצח ודרישותיו הוא בנוגע לזאת. האחד אוהב לעמוד נמוך, השני דוקא גבוה. לזה מספיק השטח של תיבת-שדה והאחר, בעל טמפראמנט, דרוש שטח-מחיה רחב פי כמה. זה שעומד בשקט לא, נשקפת לו סכנה בעת ניצוחו, אולם, יש והמנצח רוקד וקופץ, ולא אחד שבו ארגזים ולוחות כאשר נכנס לחוט התפקיד. זוכר אני קונצרט באחת המושבות בדרום הארץ כאשר המנצח שלנו - תוך כדי ניצוח - נסוג אחורה יתר על המידה ונפל מהפודיום על הבמה, ומן הבמה לקהל ורק בנס, נקע את רגלו בלבד. למזלנו, קרה הדבר בסיום הקונצרט כי אחת היינו נאלצים להפסיקו. הסיבה האמיתית הייתה חוסר מקום ודבר זה גורם לעמים תכופות תקלות. זה עתה נתנו קונצרט בנהריה, מקום בו במח הקולנוע הספיקה לחצי מספר המנגנים. כיצד בכל זאת נגנו כלם? הכנרים השעינו עמודי תוויהם על גבם של הכנרים שלפניהם, הכנר הראשון דקר בהתמדה את בטנו של המנצח - כה היה קרוב אליו - בשורה האחרונה של הכנרים מזה, ושל מנגני הצ'לו מזה ישבו המנגנים על כסאות אשר לרגליהם לא היה מקום על הבמה והן בלטו לצד הקהל. הפסנתר ומנגני הבסיס מצאו את מקומם בתוך פרוזדורים המובילים מחדרי שרות לבמה והחנפים הגדולים שמשו הדומים למנגני כלי הנשיפה אשר רק ברגע התפוף הצתופפו עד כדי שחורר החנפים לתפקידם הרגיל. בהתחשב עם חנאים אלה היה זה קונצרט יפה ונדמה לי, שהסימפונייה להיידן מס' 104 מעולם לא נוגנה בנאים כאלה. מובן מאליו, שסדור כל המנגנים על הבמה הוא מתפקידו של מרכז התזמורת ובסקרנות מצפים כל המנגנים כיצד הוא "מסחרר".

כן אחראי הרכז על התווים, הכלים והמנגנים, כלומר, על כך שכל אלה יהיו במקום בשעת התחלת הקונצרט. לא אספר על ההתרוצצות לפני כל קונצרט כאשר המנגנים מתפזרים לכל עבר; וכאשר הם סוף סוף עולים על הבמה מתבור שכמה מהם עדיין אינם: הלכו לבקר ידידים או לשתות גוזז, או לשוחח ולטייל עם... בבנות המקום. הרי מכירים אתם את חברי הקבוץ... אך מה עושים כאשר בשעת התחלת ההופעה ובמרכז הקונצרט לפס - נטר ותזמורת של מנדלסון - איין כלל פסנתר באולם! דבר זה קרה לנו לפני שנתיים באולם הגדול של קריית-חיים, שם התכנס קהל של כ-1000 איש מכל משקי טביבת חיפה. למעשה היו על הבמה שני פסנתרים: האחד פיאנינו קטן וישן שהוציא מתוכו דפיקות ושרושים, צריחות וחריקות אך לא צליל זך אחד. השני, כנף גדול שהוזמן במיוחד מחנות כלי מוסיקה אלא שכווננו היה נמוך בטון שלם ובמרכזו חסרו מספר מניעים ואי-אפשר היה לפרוט עליו. מה לעשות? הקהל כבר מלאה את האולם, הפסנתראנית הסוליסטית כמעט מתעלפת, המנצח מציע לבטל את הקונצרט. כיצד להציל את המצב? הדבר היה פשוט מאד: גייסנו מבין המנגנים כטריסר חזקים, שכרנו אוטו-משא במקום ונסענו למשק קבוצי קרוב, בו ערכנו את החזרות. הוצאנו משט בלי ידיעת איש מאנשי המקום את הכנף "בכסטיין" מחדר המוסיקה, העמסנוהו על האוטו ובאיחור של חצי שעה החל הקונצרט. מובן שבאותו לילה הוחזר הפסנתר, אך לא עבר שבוע והגיע לידי מכתב מאותו משק ובו כנוייה כמו: "בלתי אחראים", "גגסטרים ופושעים" ועוד ועוד. אמנם את הקונצרט הצלנו, אך במשך הנזכר, תזמורתנו לא יכלה להופיע במשך זמן רב!!

ומה עושים כאשר איין התזמורת מגיעה למקום כלל? דבר זה קרה לפני כשנה וחצי בגליל העליון. החזרות התקיימו במשך דפנה ובערב הקונצרט לקחה אותנו מכונית "אגד" ממשק זה לכפר גלעדי. גשם שוטף ירד כל הדרך ופנסי האוטובוס החדירו את אורם מטרים ספורים בלבד מבעד הגשם. הנהג - לא מאנשי הסבליה - ניסה לקצר את הדרך, ירד מן הכביש על מנת לעלות על דרך עפר חלולה. מרחוק כבר נראו אורות המשק על ההר ולפחע, שקעו עמוק בבז, גלגלי המכונית. כל מאמצי הנהג להחליץ עלו בתוהו ויצא הוא רגלי לחפס עזרה. כעבור חצי שעה - ואנו יושבים בקור וחושך וסופרים את הדקות עד למועד התחלת הקונצרט - מגיע טראקטור, אולם גם מאמציו היו לשווא ואף הוא נחקע ללא תנועה. כעבור חצי שעה נוספת - מזמן היינו צריכים להושיע ולנגן!! - וטראקטור ענקי מתקרב אלינו אך גם הוא אינו מצליח להוציאנו ואיין ברירה אלא לצאת בגשם השוטף ולהעפיל רגלי. נעלי הלכה ומכנסי הארג המגוהצים של המנגנים, גרבי משי ושמלות ערב של המנגנות טובעים עמוק בתוך הבז, אשר מטיו לכל עבר לראשי האנשים. כמעט עד לברכיים אנו שוקעים ומתקדמים לאט בחושך ובגשם כשכלי הנגינה וביניהם תופים, בסים, צ'לו וצ'ורורות תויים על שכמנו. הגענו לאולם בשעה בה היינו צריכים לסיים את הקונצרט, אך שם הייתה לנו הפתעה נעימה: הקהל חיכה לנו וקבל את כניסתנו העלובה מחיאות כפיים סוערות. יתכן שהגשם היה לעזרתנו כי גם אלו רצו מישהו לעזוב את האולם לא יכול היה בלי מקלחת הגזנה. היה זה קונצרט נהדר למרות הכל! ומי חושבים אתם היה אשם בכל? מובן מאליו... המרכז.

אוריאל נהרי.

ההסתדרות
ועדת הש
ושל ועו
העדה.
החברים
רוב הזמ
לטפל ר
מעחה ו
נוח בעו
פלכלה
ועדה הש
העובדי
ניט הדו
ביבחו,
רח צפו
במחננו
רוח ללא
זהום ה
סוכס:
לעשות
טבח, ע'
במטבח,
וכד'.
גם החבר
הצפורי
תוח את
אספקה
נחקימה
החברים
בעיות
זה עתיד
צירוד לע
החקיים
וועדה
לים, על
נות. נקב
השונים
והצירוד.
גיוס
בעק
2 בני
נחקימה
אח השאל